

סדר הלימוד ליום כ"ג טבת:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה מב לשון רבנו זכרוננו לברכה:

וירא בצר להם בשמעו את רנתם וכו' (תהלים ק"ו). הנה על ידי נגינה, נמתקין הדינין. כמו שכתוב בזהר הקדוש (פינחס רט"ו): הקשת היא השכינה, ותלת גונין דקשת, הם האבות, והם לבושין דשכינתא. וכשהיא מתלבשת בלבושין דנהירין, אזי "וראיתה לזכר ברית עולם", אזי זחמת המלך שככה. משל למלך שפעם על בנו, וכשהמלך רואה המלכה בלבושין דנהירין, אזי מרחם על בנו. ואותיות התפלה היא השכינה, כמו שכתוב (תהלים נ"א): "אדני שפתי תפתח", שהדבור הוא שם אדני. ונקרא קשת, כמו שפרש רש"י (בראשית מ"ח): "בחרבי ובקשתי" – לשון תפלה. וקול הנגינה הם תלת גונין דקשת, שיש בקול אש, מים, רוח, שהם שלשה אבות, שהאבות הם שלשה גונין דנהירין, שבהם וראיתה לזכר וכו'. נמצא מי שמנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה הם בזכות ובבהירות גדול. אזי מלביש את השכינה, הינו האותיות, בלבושין דנהירין. וקדשא בריך הוא רואה אותה, אזי זחמת המלך שככה:

וזהו שפרש רש"י: "בשמעו את רנתם" – בזכות אבות. הינו כשהנגינה, שהם תלת גונין דקשת כנ"ל, בבהירות ובזכות גדול. כי התלת גונין הם האבות כנ"ל, והם לבושין דשכינתא. וכשהלבושין נהירין בזכות ובבהירות, נקרא זכות האבות. אזי: "וראיתה לזכר ברית עולם", אזי: "וינחם פרב

חֲסִדָּיו". הֵינּוּ: וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּכָה, וְנִמְתָּק הַדֵּינִין:

גַּם עַל־יְדֵי אֱמוּנַת חַכְמִים, שְׁמַאֲמִין שְׁכָל דְּבַרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינּוּ פְּשׁוּט, וַיֵּשׁ בָּהֶם רְזִין. עַל־יְדֵי־כֵן מַלְבִּישׁ אֶת הַקִּשְׁת׃ בְּלְבוּשֵׁי דְנְהִירִין, אֲזִי: "וְרֵאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם". כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת קִשְׁת׃ כִּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְרַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי: הַנִּרְאָה קִשְׁת׃ בְּיָמֶיךָ וְכוּ' (פְּתִילֵי ע"ז:). וְאִתָּא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת פִּינְחָס דָּף רט"ו): 'מִי שֶׁעוֹבְדוֹי לְאַנְהָרָא בְּהוֹן מִטְרוּנֵיתָא, וְלִמְפֻשֵׁט מִנְהָ לְבוּשֵׁי דְקַדְרוּנֵיתָא דְפְּשֻׁטִין, וְלִקְשֻׁטָא בְּלְבוּשֵׁי דְגֻנִין נְהִירִין דְרְזִין דְאֹרֵיתָא, מָה כְּתִיב בָּהּ: "וְרֵאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם", דְאֹר רָז אֶתְקָרִי, וּבְהֵימָּנָא זְמָנָא סָלַק מִנְהָ רְגִזָא דְבַרְיָה, וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּכָה:

גַּם מִי שֶׁעוֹשֶׂה לְבוּשׁ נְאֻה לְצַדִּיק, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְתָּק הַדֵּינִים:
גַּם זֶה בְּחִינַת תְּקִיעוֹת, כִּי תְקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה, הֵם הָאָבוֹת אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, וְסִימְנָךְ קִשְׁת׃ הֵינּוּ תְקִיעָה וְכוּ' (זִהַר פְּרָשַׁת פִּינְחָס ר"ל:). וְזֶהוּ פְּרוּשׁ: (אִיּוֹב כ"ב): "וְהָיָה שִׁדְי בְּצַרִּיךָ". כִּי שֵׁם שִׁדְי הֵם הָאָבוֹת (שָׁם רל"א), כִּי שֵׁם תְּלַת עַנְפֵי הָאֵילָן, שֵׁם הָאָבוֹת. וְהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הַיְחִוּד, ה' אֱלֹקֵינוּ ה', שֵׁם י"ד אֹתִיּוֹת, וְהֵם י"ד שֵׁל שִׁדְי. וְרֵאִשֵׁי־תְבוֹת שֵׁל אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, הֵם הָרֵאִשֵׁי־תְבוֹת שֵׁל י"י אֱלֹקֵינוּ י"י:

"אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלֵי נְשֻׁמָּע קוֹלָם" (תְּהִלִּים י"ט), זֶה בְּחִינַת קִשְׁת׃ וְקוֹל, תְּלַת גֻּנִין דְּקִשְׁת׃:

הַתּוֹרָה מִגַּל לְשׁוֹן רַצְנוֹ, זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה:

דַּע כִּי הַדְּבָרִים שֶׁל הַרְשָׁע שֶׁהוּא בַר דַּעַת, מוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוּמָע. כִּי הַזְּוֹנִים נִמְשָׁכִים מִהַדַּעַת, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

(בְּרֵאשִׁית ד'): "וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ", וּכְתִיב (בְּמִדְבָר ל"א): "כָּל אִשָּׁה יֹדַעַת אִישׁ". אֲךָ יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי זְוֹנִיִּים, הֵינּוּ זְוֹנֵי דְקִדְשָׁה, הוּא הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים, וְאֵל הַתּוֹרָה, וְאֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה נִמְשָׁךְ מִדַּעַת דְקִדְשָׁה. וְזְוֹנִיִּים שֶׁל עֲבָרָה, נִמְשָׁכִים מִדַּעַת דְקִלְפָה. וְהַדְּבֹר הוּא הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת, כִּי אֵין יוֹדְעִים מַה שְׁבִדַּעַת, אֲלֹא עַל-יַדֵּי הַדְּבֹר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים י"ט): "וְלִילָה לְלִילָה יַחֲוֶה דַּעַת". 'יַחֲוֶה' מִלְשׁוֹן דְּבֹר, שֶׁהַדְּבֹר מְדַבֵּר מַה שְׁבִדַּעַת. וּכְשֶׁרֶשַׁע מְדַבֵּר וּמוֹצִיא מִפִּי הַבָּלִים, מוֹלִיד אֲוִירִים אֲרֻסִּים שֶׁל נְאוּף. וְהַשׁוֹמֵעַ מִמֶּנּוּ הַדְּבֹרִים, וְנוֹשֵׁם נְשִׁימוֹת, מִכְּנִים בְּגוֹפוֹ אֵלוֹ הָאֲוִירִים.

וְלִפְיֶכָךְ בְּבִלְעָם שֶׁהוּא בְּחִינוֹת דַּעַת דְקִלְפָה כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי פְרָשֶׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, וּבִזְהַר שְׁמוֹת כ"א, בְּלֶק קצ"ג): עַל פְּסוּק: "לֹא קָם כְּמִשָּׁה" וְכוּ', 'בִּישְׂרָאֵל לֹא קָם, אֲבָל בְּאֲמוֹת קָם, וּמִנּוּ בְלַעַם'. כִּי מִשָּׁה הוּא דַּעַת, וְלָזֶה נִקְרָא דוֹרוֹ "דוֹר דַּעַת" (וַיִּקְרָא רַבָּה פ"ט): וְלִכְךָ כְּשֶׁנִּטְלוּ מוֹאָב עֶצֶה מִמִּדְיָן, אָמְרוּ לָהֶם: אֵין כַּחוֹ אֲלֹא בִפְהָ, כִּי הִפְּהָ הוּא הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת. אָמַר מוֹאָב, אַף אָנּוּ נָבּוּא עֲלֵיהֶם בְּאָדָם שְׁכַחוּ בִפְהָ (כְּמוֹבָא בְּפִרְש"י בְּפ' בֵּלָק). כִּי הוּא גַם כֵּן דַּעַת דְקִלְפָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (קִהְלֵת ז'): "אֵת זֶה לְעַמֹּת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים". וְזֶה שְׁכָתוּב (בְּמִדְבָר כ"ד): "וַיּוֹדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּרִכוֹת ז'): 'שִׁידַע מְתֵי הַקָּדוֹשׁ-שֶׁבְרוּךְ-הוּא כּוֹעֵם'. כִּי כְשֶׁהַדַּעַת אֵינוֹ בִּישׁוּב, אֲזִי יֵשׁ כַּעֵם, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (פְּסָחִים ס"ו): 'כָּל הַכּוֹעֵם חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ'.

וְלִפְיֶכָךְ כְּשֶׁכַּעֵם מִשָּׁה רַבֵּנוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, עַל אַנְשֵׁי הַצָּבָא כְּשֶׁבָאוּ מִמִּדְיָן, נִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ הַדַּעַת, וְהִצְרִיךְ אֶלְעָזָר לִזְמַר הַלְכוֹת טְבִילוֹת כָּלִים. וּכְשֶׁהַדַּעַת שָׁלֵם, אֲזִי אֵין כַּעֵם, כְּמוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲתָנָּן מִנְהַרְנְנִית דִּצְיִל "לְעַד לְעַד מִקְוֵה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" -
 "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׂכָתוֹב (ישעיה י"א): "לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קְדָשֵׁי כִּי מִלְּאָה
הָאָרֶץ יִדְעָה". וּבְלֵעָם הָיָה מִסְתַּכֵּל בְּדַעַת דְּקַלְפָּה, שֶׁהוּא מוֹתָרוֹת
שֶׁל דַּעַת עֲלִיוֹן. וּכְשֶׁמִּשְׁתַּנָּה, יָדַע שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא בְּכַעַם.
נִמְצָא שֶׁבְלֵעָם הוּא דַּעַת דְּקַלְפָּה, וְעַל-יְדֵי דְבוּרֵי הוֹלִיד אֲוִירִים
אֲרֻסִים שֶׁל נְאוּף. לָזֶה כְּשֶׁבָאוּ מִמְּלַחְמַת מִדְיָן, נֶאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ל"א):
"וַיִּקְצַף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיִל, וַיֹּאמֶר הַחַיִּיתֶם כָּל נִקְבָה, הֵן הִנָּה
הָיוּ בְּדַבַּר בְּלֵעָם". 'בְּדַבַּר' דִּיקָא, כִּי עַל-יְדֵי דְבָרָיו, שֶׁהוּא הַתְגַּלּוֹת
הַדַּעַת שְׁלוֹ, הוֹלִיד נְאוּף בְּמִדְיָן. וְלִפְיֶכֶךְ כְּשֶׁבָאוּ מִמְּלַחְמוֹת מִדְיָן,
כְּתִיב (שָׁם): "וַיִּקְרְבוּ אֵל מֹשֶׁה רְאֵשֵׁי הַפְּקָדִים וְכוּ', וַיֹּאמְרוּ וַנִּקְרַב
אֶת קָרְבַּן ה' וְכוּ', לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ לְפָנֵי ה'". וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (שֶׁבַת ס"ד): 'שְׂכָךְ אָמְרוּ, אַף-עַל-פִּי שְׁמִידֵי עֵבֶרָה
יִצְאָנוּ, מִיְדֵי הַרְהוּר לֹא יִצְאָנוּ':

סִדְרָא קִיצוּר לְקוּטֵי מִנְהַרְנְנִית הַיְיִמִּי:

וִירָא בְּצַר לֶהֱם - מִב

א עַל-יְדֵי נְגִינָה נִמְתְּקִין הַדִּינִים כִּי קוֹל הַנְּגִינָה הוּא תֵּלֶת גּוּנִין
דְּקִשְׁתָּ שֵׁישׁ בְּקוֹל אֵשׁ וּמִים וְרוּחַ. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה אָבוֹת וְהֵם שְׁלֹשָׁה
גּוּנִין דְּנִהְיִין לְבוֹשִׁין דְּשְׂכִינְתָא שֶׁהִיא הַקִּשְׁתָּ (זִהְרֵ-הַקְּדוּשׁ חֵלֶק ג'
רמ"ו וַחֲגִיגָה ט"ז) וְתֵלֶת גּוּנִין דְּקִשְׁתָּ הֵם הָאָבוֹת. וְכִשְׁהִיא מִתְלַבְּשָׁת
בְּלְבוֹשִׁין דְּנִהְיִין אֲזִי נִתְקַיֵּם:

"וַרְאִיתִיהָ לְזֹכֹר בְּרִית עוֹלָם" (בְּרֵאשִׁית ט' טז) וְאָז: "וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ
שְׂכָכָה" (אֶסְתֵר ז' י). וּמִי שְׂמַנְגֵן אוֹתֵיזוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִפְתָּח" (תְּהִלִּים נ"א יז) שֶׁהַדְּבוּר הוּא שֵׁם
אֲדָנִי וְנִקְרָא קִשְׁתָּ לְשׁוֹן בְּקִשְׁתָּ כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י: 'בְּחֶרְבִי
וּבְקִשְׁתִּי' (בְּרֵאשִׁית מ"ח כב). וְעַל-יְדֵי קוֹל הַנְּגִינָה שֶׁהִיא בְּבִהִירוֹת

וְזָכוּת גָּדוֹל אֵז מִלְבִּישׁ הַשְּׂכִינָה הֵינּוּ הָאוֹתִיּוֹת בְּלְבוּשֵׁי דְנִהִירִין
 וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֵה אוֹתָהּ אֲזִי: "וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שְׂכָכָה". וְזֶה
 שֶׁפִּרַּשׁ רַש"י: "בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם" (תְּהִלִּים ק"ו מִד) בְּזָכוּת הָאָבוֹת
 הֵינּוּ כַּנֶּ"ל שֶׁהַלְבוּשֵׁי דְשְׂכִינָתָא הֵם בְּזָכוּת וּבְהִירוֹת אֲזִי: "וַיִּנָּחֶם
 כָּרַב חֲסָדִיו" וְנִמְתָּקִין הַדִּינִים:

ב גַּם עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים שְׂמַאֲמִין שְׂכָל דְּבִרְיָהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם
 אֵינּוּ פְּשׁוּט וַיֵּשׁ בָּהֶם רְזִין עַל-יְדֵי-זֶה מִלְבִּישׁ הַקֶּשֶׁת בְּלְבוּשֵׁי
 דְנִהִירִין כַּנֶּ"ל וְנִמְתָּקִין הַדִּינִים. כִּי הַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת קֶשֶׁת כְּמוֹ
 שֶׁאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּרִיּוֹחַאֵי לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי הַנִּרְאָה קֶשֶׁת
 בְּיָמָיו וְכוּ' (בְּתַבּוֹת ע"ז וּבִזְהַר הַקְדוּשָׁה הַנֶּ"ל) שֶׁהַצְּדִיק מֵאִיר בְּכָל מַעֲשָׂיו
 לְהַשְׂכִּינָה וּמַפְשִׁיט לְבוּשֵׁי קְדָרוֹת הַפְּשׁוּטִים מִמֶּנָּה לְקַשְׁטָהּ
 בְּלְבוּשֵׁי דְגִּוּנִין נִהִירִין דְּרִזִּין דְּאוּרִיתָא דְּאוּר תּוֹרָה רָז אֶתְקַרֵּי.
 וְעַל-יְדֵי-זֶה וְרֵאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם וְסָלִיק מִנָּה רוּגְזָא דְּבִרְיָה
 "וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שְׂכָכָה" וְנִמְתָּקִין הַדִּינִים:

ג וְגַם עַל-יְדֵי שְׂעוּשֵׁי לְבוּשׁ נָאֵה לְהַצְּדִיק נַעֲשֵׂיין הַתְּקוּנִים הַנֶּ"ל:
 ד וְגַם עַל-יְדֵי תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִמְתָּקִין הַדִּינִים כִּי
 תְּקִיעָה שְׂבָרִים תְּרוּעָה הֵם הָאָבוֹת וְסִימְנָךְ קֶשֶׁת הֵינּוּ תְּקִיעָה
 וְכוּ'. וְהֵם שְׁלֵשָׁה שְׂמוֹת הַיְחִוּד "הַשֵּׁם אֱלֹקֵינוּ הַשֵּׁם" שֶׁהֵם י"ד
 [אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה] אוֹתִיּוֹת בְּחִינַת הַגִּוּנִין הַנֶּ"ל בְּחִינַת י"ד דְּשִׁדֵּי
 וְהָאָבוֹת שְׁלֵשָׁה עֲנָפֵי הָאֵילָן שֶׁהֵם שִׁי"ן מִשְׁם שִׁדֵּי. וְזֶהוּ פִּירוּשׁ:
 "וְהָיָה שִׁדֵּי בְּצַרִּיד" (אִיּוֹב כ"ב כה) (וְעֵינן כָּל זֶה בְּ"זִהְרֵה־הַקְדוּשָׁה" חֵלֶק ג ר"ל
 רל"א) (וְעֵינן בְּזֶה בְּ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" הַלְכוֹת חֲזָקַת מַטְלָטְלִין הַלְכָה ה):

לְהַתְּרַחֵק מִדְּבוּרִים שֶׁל רָשָׁע – מִג

א דַּע שְׂדֵבּוּרִים שֶׁל רָשָׁע שֶׁהוּא בַר דַּעַת מוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוּמַע.
 וְצַרִּיד לְזִהַר מִלְשִׁמְעַ דְּבוּרָיו כִּי הֵם דְּבוּרִים אַרְסִיִּים שֶׁל נְאוּף

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקנ"ב ❦ אמר מוהר"ן זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

שְׂמַדְבַּר וּמוֹצִיא מִפִּי הַבָּלִים וְאוֹרִים אַרְסִיִּים שֶׁל נְאוּף וְהַשׁוֹמֵעַ
דְּבוּרָיו וְנוֹשֵׂם נְשִׁימוֹת מְכֻנִּים בְּגוֹפּוֹ אֵלּוּ הָאוֹרִים. וְלִפְיֶכָךְ בְּבִלְעָם
שֶׁהוּא דַעַת דְּקִלְפָּה שֶׁהִיא דְגַמַּת דַּעַת דְּקִדְשָׁה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה: 'בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם קָם כְּמִשָּׁה וּמִנּוּ בְּלָעָם'
(זִהְרֵה־קְדוֹשׁ כ"א ע"ב) הוֹלִיד אֲוִירִים אַרְסִיִּים שֶׁל נְאוּף בְּמִדֵּין, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (בַּמְדָּבָר ל"א טז): "הֵן הִנָּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבַּר בְּלָעָם."
'בְּדַבַּר' דִּיקָא עַל־יַדֵּי דְבָרָיו שֶׁהוּא הַתְגַּלוֹת הַדַּעַת שְׁלוֹ. וְכִשְׁבָּאוּ
מִמְלַחְמַת מִדֵּין כְּתִיב: "וַנִּקְרַב אֶת קָרְבַּן ה' וְגו' לְכַפֵּר עַל
נַפְשׁוֹתֵינוּ לְפָנֵי ה'" (שָׁם) וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה: 'אִם מִיַּדֵּי
עֲבָרָה יִצְאָנוּ מִיַּדֵּי הַרְהוּר לֹא יִצְאָנוּ' (שִׁבְתָּ ס"ד):

סֵדֶר חֲשִׁי מוהר"ן הַיּוֹמִי:

רלד (ה) לְעַנֵּין שְׁבִירַת תְּאֵאוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל שֶׁהַתְּפֹאֵר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁזֹּכָה לָזֶה, אָמַר רַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָּה
שֵׁישׁ צְדִיקִים שֶׁשָּׁבְרוּ הַתְּאֵאוֹת, אֵךְ הוּא כְּמוֹ עוֹר שֶׁמְעַבְדִּין אוֹתוֹ
וְאֶף־עַל־פִּי שֶׁמְעַבְדֵּי הָעוֹר אֵךְ נִשְׁאָר בּוֹ קֶצֶת רֵיחַ שֶׁאֵינוֹ טוֹב. כְּמוֹ
כֵּן הַנְּמִשָּׁל שֵׁישׁ שֶׁשָּׁבְרוּ הַתְּאֵאוֹת אֲבָל עֲדִין נִשְׁאָר קֶצֶת שְׁמִין
מֵהֶם וְעֲדִין הַתְּאֵאוֹת כְּרוּכִים אַחֲרֵיהֶם בְּמִקְצָת.

גַּם אָמַר כְּבָר שֶׁצָּרִיכִין לְנַקּוֹת הַגּוֹף מִתְּאֵאוֹת כְּמוֹ שֶׁמְעַבְדִּין הָעוֹר
וּמִתְּפִכִין אוֹתוֹ. כֵּךְ צָרִיךְ שִׁיחֶיהָ הַגּוֹף נָקִי וּמְעַבְדֵּי לְגַמְרֵי מִתְּאֵאוֹת
עַד שֶׁמִּמֶּשׁ יִהְיוּ יְכוֹלִין לְהַפְּכוֹ וְלִרְאוֹת שֶׁהוּא נָקִי לְגַמְרֵי מִכָּל
הַתְּאֵאוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת, וְלֹא נִמְצָא בּוֹ שׁוֹם שְׁמִין וְרֵיחַ כָּלֵל מִשׁוֹם
תְּאֵוָה וּמַדָּה רְעָה שֶׁבְּעוֹלָם. וְרַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָּה הִיא מְפֹשֵׁט
לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מִכָּל הַתְּאֵאוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת וְלֹא נִשְׁאָר בּוֹ שׁוֹם
שְׁמִין כָּלֵל מִשׁוֹם מַדָּה רְעָה וְשׁוֹם תְּאֵוָה בְּעוֹלָם.

וְכָל זֶה זָכָה בִּילְדוֹתוֹ קֶדֶם שֶׁהַתְּחִיל לִילֵךְ בְּהַשְׁגוֹת גְּבוּהוֹת,

וְהִרְבֵּה זְמַן קִדְּם שְׁנַסַּע לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל. אַךְ אַחֲר־כֵּן זָכָה לַעֲלוֹת מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִמְדִּירָגָה לְמְדִירָגָה עַד שְׁעָלָה לְמָקוֹם שְׁעָלָה, וְזָכָה לְמָה שְׁזָכָה לְמְדִירָגָה עֲלִיוֹנָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר מִזֶּה כִּלְלִי: רְלָה (ו) אָמַר מִהֲנִגְלוֹת שְׁלִי אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לְלַמֵּד הֵינּוּ אֶפְעֵל־פִּי שְׁכַפִּי שְׂאֵתֶם רוֹאִין מִמֶּנִּי נְדָמָה לָכֶם שְׂאֲנִי עַל־פִּי רַב בְּעַצְבוֹת, אֵין אַתֶּם צְרִיכִים לְלַמֵּד מִזֶּה, רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. כִּי הֵאֵם אַתֶּם מְדַמִּים עַצְמְכֶם אֵלֵי בְּכָל הַדְּבָרִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹנִי. גַּם בְּאַמַּת אֲנִי בְּשִׂמְחָה, רַק מִחֲמַת שְׂאֲנִי צָרִיךְ תָּמִיד לְפָנֹת הַדֶּרֶךְ בְּמָקוֹם שְׁהָיָה תִּהְיוּ וּמְדַבֵּר לַעֲשׂוֹת שָׁם דֶּרֶךְ לְקַצֵּץ מִשָּׁם כָּל הַמְעַכְבִּים שָׁם אֶת הַדֶּרֶךְ, וְצְרִיכִים לְקַצֵּץ שָׁם אֵילָנוֹת הַגִּדְלִים שָׁם מֵאֲלָפִים שָׁנִים, וְלְהִיּוֹת הוֹלֵךְ וְשׁוֹב אָנָּה וְאָנָּה לְקַצֵּץ וְלַחְזוֹר וְלְקַצֵּץ, כִּדִּי שְׁיִהְיֶה הַדֶּרֶךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים, שְׁיִוְכְלוּ רַבִּים לֵילֵךְ בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, וּמִחֲמַת יְגִיעוֹת כָּאֵלוֹ הוּא בְּדֹאגָה עַל־פִּי רַב. וְאָמַר אֲזִי שְׁגַם רַבִּי שְׁמַעוֹן שִׁירָה לְזֶה הֵינּוּ לְבַחֲיַנַּת פְּנֹי הַדֶּרֶךְ:

רְלוֹ (ז) גַּם כְּבָר שְׁמַעְנוּ שְׁמִחַמַת שְׁמִשְׁפַּחַתוֹ בָּאָה מִמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד כִּי־דוּעַ לְהָעוֹלָם. עַל־כֵּן עַל־פִּי הָרַב הֵם הוֹלְכִים בְּלֵב נְשֹׁבָר וְאֵין רְגִילִים בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת. כִּי דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם יָסַד סֵפֶר תְּהִלִּים שְׁרַבּוֹ הוּא דְבָרֵי כְּבוֹשִׁים הַיּוֹצְאִים מִלֵּב נְשֹׁבָר. כִּי כָּל דְּבָרָיו הֵם רַק צְעָקוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּלֵב נְשֹׁבָר מְאֹד. עַל־כֵּן גַּם זִרְעוֹ עָתָה יֵשׁ לָהֶם לֵב נְשֹׁבָר עַל־פִּי הָרַב. כִּי גַם הָרַב רַבִּי בְּרוּךְ אֵין רְגִיל בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וְלֵב שְׂמִחָה. רַק בְּלֵב נְשֹׁבָר. אֲבָל אָנּוּ מְזַהָרִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

סדר לקוטי עיצות היומיומי:

כִּי הָאֵמַת הוּא אֶחָד, וְהַשָּׂקֵר הוּא הִרְבֵּה. כִּי אֵי אֶפְשָׁר לִזְמַר אֵמַת עַל הַדְּבָר כִּי־אֵם אֶחָד, דִּהְיִינוּ כְּמוֹ שְׁהוּא דִּיקָא, כְּגוֹן עַל כֶּסֶף כֶּסֶף

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסלד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבַד, וְעַל זֶהֱב זֶהֱב לְבַד וְכוּ'; אֲבָל שֶׁקֶר הוּא הַרְבֵּה, כִּי יְכוּלִין לִזְמַר שֶׁקָּרִים בְּלִי שְׁעוֹר, כְּגוֹן עַל כֶּסֶף שֶׁהוּא נְחֹשֶׁת אוֹ בְּדִיל אוֹ עֹפֶרֶת וְשֶׁאֵרֵי שְׁמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר. עַל־כֵּן סוֹף כָּל סוֹף יִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּיָדָי וְיִתְבַּטֵּל הַהִתְנַגְּדוֹת, כִּי כָּל הַהִתְנַגְּדוֹת הֵיא רַק מִחֲמַת רַבּוֹי הַשֶּׁקֶר בְּלִי שְׁעוֹר, שֶׁמִּשָּׁם בָּא כָּל הַהִתְנַגְּדוֹת, כִּי בְּאַחַד אֵין שִׁיךְ הַהִתְנַגְּדוֹת. וְעַל־כֵּן הָאֱמֶת שֶׁהוּא אֶחָד בְּיָדָי, יִשָּׂאָר קִיָּם לְעוֹלָם, כִּי הָאֱמֶת הוּא אֶחָדוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁכָּל הַשֶּׁקָּרִים שֶׁמֵּהֶם הַהִתְנַגְּדוֹת, הֵמָּה יֵאָבְדוּ וְהוּא יַעֲמֵד לְעוֹלָם, כִּי אֱמֶת ה' לְעוֹלָם (שם).

כּו כְּשֶׁתִּרְצֶה לְהַכְּלִל בְּאַחַד עַד שִׁיְהִיָּה נִכְלָל אַחַר הַבְּרִיאָה בְּבַחֲיַנַּת קֶדֶם הַבְּרִיאָה, שִׁיְהִיָּה כְּלוֹ אֶחָד, כְּלוֹ טוֹב, כְּלוֹ קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה קֶדֶם הַבְּרִיאָה תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִשֶּׁקֶר וּתְדַבֵּר רַק אֱמֶת, וְתִהְיֶה אִישׁ אֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה נִכְלָל בְּאַחַד כַּנִּ"ל, כִּי אֱמֶת הוּא אֶחָד כַּנִּ"ל (שם).

כז עַל־יְדֵי אֱמוּנָה נִפְתָּחִין שְׁעָרֵי הַקֹּדֶשׁ (נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְצָה מֵרְאוֹת אֱלֹקִים" רַאשֵׁי־תְבוֹת "אֱמוּנָה").

כח אֱמוּנָה אֵין שִׁיךְ אֵלָּא בְּדַבָּר שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ טַעַם, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן אֵצֶל הַמַּאֲמִין הַדַּבָּר גָּלוּי כְּאֵלוֹ רֹאֶה בְּעֵינָיו אֶת הַדַּבָּר שֶׁמַּאֲמִין בוֹ, מִחֲמַת גִּדּוּל אֱמוּנָתוֹ הַשְּׁלֵמָה (שם סב).

כט עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הוּא עַל־יְדֵי שֶׁמְקַרְבִּין רְחוּקִים לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה זוֹכִין עַל־יְדֵי תַעֲנִית, וְאֵזִי זוֹכִין שְׁעַל־יְדֵי אֲכִילַתוֹ נִתְיַחַד קֹדֶשׁ־בְּרִיךְ־הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ אֶפְיִן בְּאַפִּין (שם).

ל מִחֲמַת שֶׁאֵין הָאֱמוּנָה בְּשְׁלֵמוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה רַבִּים נִכְשָׁלִים בְּטַעוֹת וְעוֹשִׂים אֶת הַסְּבוֹת אֲמֻצָּעִים בֵּינָם לְבֵין הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ; הֵינּוּ שֶׁמַּאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל מַאֲמִינִים גַּם־כֵּן בְּאַמְצָעֵי וְאוֹמְרִים שֶׁצָּרִיךְ לְסְבוֹת; הֵינּוּ שֶׁמַּאֲמִינִים לְמִשְׁלַל בְּהַסְּבָה שֶׁל

הַפְּרָנְסָה שֶׁהוּא הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן, וְאוֹמְרִים: הַסְּבָה שֶׁל הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן
הוּא עֶקֶר, כְּאֵלוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּלֹא הַסְּבָה שֶׁל הַמִּשְׁאֵל-וּמִתָּן אִין
יְכַלֵּת בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִתֵּן לָהֶם פְּרָנְסָה; וְהַסְּבָה שֶׁל הָרְפוּאָה
שֶׁהִיא סְמִים, עוֹשִׂים מֵהֶם עֶקֶר, כְּאֵלוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּלִי הַסְּמִים אִין
יְכַלֵּת בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְרַפֵּא. וְאִין הַדְּבָר כֵּן, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא
סִבַּת כָּל הַסְּבוֹת וְעֵלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְאִין צָרִיד לְשׁוֹם סְבָה. וְעִסְקֵנוּ
בְּאֵלוֹ הַסְּבוֹת צָרִיד לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד, וְלֹא לַעֲשׂוֹת
מִהַסְּבוֹת עֶקֶר (שם).

סדר שיחות ה'ר"ן ה'תפ"ג:

שיחות וספורים וענינים שהיה בכל תורה ומעשה:
קלא בשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון
מלקוטי מוה"ר"ן) המתחלת: בשיש דינים חם ושלום, על ישראל,
על ידי רקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים וכו', אמר לי:
כך אמרתי, שעכשו נשמע גזרות חם ושלום, על ישראל והנה
הולכים וממשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת
נאמרה סמוך לפורים) ויהיו ישראל מרקדים ומחאו כף ועל ידי זה
מתיקו הדינים וחזר וכפל דבריו ואמר בפה מלא כך אמרתי
וכונתו היתה להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו
הקדושה אף על פי שיש בה עמקות גדול ונורא מאד מאד ורזין
על אין וסודי סודות עמקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור,
אף על פי כן עקר כונתו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים
בפשיטות לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות
ובתמימות כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנאמר שם שעל-
ידי המחאת כף ורקודין נמתקין הדינים, היתה כונתו בפשוטו,
שיחזקו עצמן לשמח בימי שמחה, כגון פורים וחנוכה וימים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲתָסֵנוּ לְאָמַר מִזֶּה רִנָּת זַיִר לְ"עַד לְאֵל מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְאֶחָד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" לְאָמַר זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

טוֹבִים אִם חֲתָנָה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה כָּל מִינֵי שְׂמֻחָה שֶׁל מִצְוֹת שִׂיחָזְקוּ עֲצָמָן בְּשְׂמֻחָה גְּדוּלָה עַד שִׂיזְכוּ לְהִתְעוֹרֵר לְרִקּוּדֵינָם וְהִמְחִיאוּ כָּפֵי וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתִּיקוּ הַדֵּינִים כִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה לֹא בְּשָׂמִים הוּא לְאָמַר, שְׂאִין מִי שִׂיכּוֹל לְזָכוֹת לָזֶה לְהִמְתִּיק הַדֵּינִים עַל-יְדֵי הִמְחִיאוּ כָּפֵי וְרִקּוּדֵינָם כִּי-אֵם גְּדוּלִים בְּנֵי עֲלִיָּה רַק כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּח הַזֶּה בְּשִׂינְיָם הַדְּבָרִים כְּפִשׁוּטָן בְּאַמְתָּא וּבִתְמִימוֹת וְכֵן בְּכָל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לְוָכֵן כָּל מִי שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֱלֹא הַמַּעֲשֵׂה (אָבוֹת א-יז) וְשִׁים עֵינֶיךָ הַיָּטִב הַיָּטִב וְתִסְתַּכֵּל יָפֵה בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְתִשִּׁים לְבָבְךָ לְהִבִּין בְּכָל מְקוֹם הָעֲבָדוֹת וְהָעֲצוֹת וְהַמּוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַיּוֹצֵאִים מִשָּׁם עַל-פִּי פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים וְתִבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׂיאִיר עֵינֶיךָ לְזָכוֹת לָזֶה לְהִבִּין הַדְּבָרִים הַיָּטִב לְמַעֲשֵׂה, כִּי כָּל דְּבָרֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, כָּלֵם נְעָרְכִים וּמְכָרְחִים לְעֲבָדוֹת וְעֲצוֹת טוֹבוֹת לְעֲבָדוֹ יִתְבָּרַךְ וְאַפְלוּ בְּקִצָּת מְקוֹמוֹת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ רִיחָטָא בְּהַשְׁקָפָה רִאשׁוֹנָה אִין מְבִינִים הַיָּטִב אִיךָ נוֹגֵעַ הָעֲנִין הַזֶּה לְעֲבָדָה לְפִי מְדַרְגָּתוֹ אַף-עַל-פִּי-כֵן בְּאַמְתָּא יֵשׁ שָׁם עֲצוֹת נְפִלְאוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת נוֹרָא לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם וְאֵם תִּשִּׁים עֵינֶיךָ וְלְבָבְךָ שָׁם הַיָּטִב בְּוַדָּאִי תִמְצָא גַם שָׁם עֲצוֹת וּדְרָכִים טוֹבִים לְפִי מְדַרְגָּתְךָ כִּי כָּל דְּבָרֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, הֵם כְּלִיּוֹת גְּדוּלָה, וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כָּלּוּל מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ וּמִכָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִן תַּכְלִית קִצָּת הָעֲלִיּוֹן עַד תַּכְלִית קִצָּת הַתַּחְתּוֹן הֵינּוּ שְׁעָם כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְשִׂיחָה שֶׁלּוֹ יָכוֹל לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה, וְכֵן אֶפְלוּ הַקָּטָן וְהַפְּחוֹת בְּתַכְלִית דִּיּוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה יָכוֹל גַּם-כֵּן לְשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִמְצָא עֲצוֹת לְנַפְשׁוֹ עַל-יְדֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָהּ

כי הם כלליות נפלא מאד:

סדר שלחן ערוך היומני:

סימן רלה (א) זמן קריאת שמע בלילה משעת יציאת שלשה כוכבים קטנים ואם הוא יום מעונן ימתין עד שיצא הספק מלבו ואם קראה קודם לכן חוזר וקורא אותה בלא ברכות ואם הצבור מקדימים לקרות קריאת שמע מבעוד יום יקרא עמהם קריאת שמע וברכותיה ויתפלל עמהם וכשיגיע זמן קורא קריאת שמע בלא ברכות: הגה ומיהו לא יחזור ויתפלל בלילה אע"פ שהצבור מקדימים הרבה לפני הלילה אלא א"כ הוא רגיל בשאר פרישות וחסידות דאז לא מתחזי כיוהרא מה שיחזור ויתפלל (מרדכי ריש ברכות והגהות מיימוני פרק ג' מהלכות תפלה ותרומת הדשן ס"א): **(ב)** אסור להתחיל לאכול חצי שעה סמוך לזמן ק"ש של ערבית ואם התחיל לאכול אחר שהגיע זמנה מפסיק וקורא ק"ש בלא ברכותיה וגומר סעודתו ואח"כ קורא אותה בברכותיה ומתפלל: הגה אבל אין צריך להפסיק לתפלה הואיל והתחיל לאכול אבל אם לא התחיל לאכול אע"פ שנטל ידיו צריך להפסיק (ר"ן פ"ק דשבת) ואם אין שחית להתפלל מפסיק אף לתפלה (הראב"ד בהגהות פ"ג מהלכות ברכות): **(ג)** לכתחלה צריך לקרות ק"ש מיד בצאת הכוכבים וזמנה עד חצי הלילה ואם עבר ואיחר וקרא עד שלא עלה עמוד השחר יצא ידי חובתו: **(ד)** הקורא ק"ש של ערבית אחר שעלה עמוד השחר קודם הנץ החמה (פי' יציאת החמה מענין הנצו הרמונים) לא יצא ידי חובתו אלא אם כן היה אנוס כגון שכור או חולה וכיוצא בהן ואנוס שקרא אז לא יאמר השכיבנו דכיון שעלה עמוד השחר אינו זמן שכיבה: הגה אבל שאר הברכות דהיינו שתים שלפני ק"ש וברכת אמת ואמונה עד השכיבנו אומר: (טור ומרדכי והגהות מיימוני ועיין לעיל סימן נ"ח סעיף ה'):

סימן רלו (א) בערב מברך שתים לפני ק"ש ושתים לאחריה:
(ב) אין לספר בין גאולה דערבית לתפלה ואף הנוהגין לומר י"ח פסוקים ויראו עינינו אין להפסיק בין יראו עינינו לתפלה ומיהו מה שמכריז ש"צ ראש חדש בין קדיש לתפלת ערבית לא הוי הפסק כיון שהוא צורך התפלה וכן יכול לומר ברכו להוציא מי שלא שמע ולא הוי הפסק: הגה (ועיין לעיל סימן ס"ט) ראיתי מדקדקים נהגו לעמוד כשאומרים הי"ח פסוקים של ברוך ה' לעולם וכו' ומנהג יפה הוא כי נתקנו במקום תפלת י"ח ועל כן ראוי לעמוד בהן כמו בתפלה: (ג) מצא צבור שקראו ק"ש ורוצים לעמוד בתפלה יתפלל עמהם ואחר כך יקרא ק"ש עם ברכותיה: (ד) אחר שומר עמו ישראל אומר אמן אחר ברכת עצמו ולא יענה אמן אחר ברכת המלך בכבודו (ועיין לעיל סימן רט"ו):

סימן רלז (א) אין שליח צבור חוזר התפלה בתפלת ערבית
 (ואין נופלין על פניהם לאחר ערבית):

סימן רלח (א) צריך ליזהר בלימוד הלילה יותר מבשל יום
 והמבטלו עונשו מרובה: (ב) אם יש לו חק קבוע ללמוד כך וכך ליום והיה טרוד ביום ולא השלימו ישלימנו בלילה מיד:

סימן רלט (א) קורא על מטתו פרשה ראשונה של שמע
 ומברך המפיל חבלי שינה על עיני וכו': הגה ויקרא קריאת שמע סמוך למטתו ואין אוכלים ושותים ולא מדברים אחר קריאת שמע שעל מטתו אלא יישן מיד שנאמר אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה (כל בו ורוקח ורבינו ירוחם נ"ב ח"ב) ועיין לעיל סימן ס"ג אי מותר לקרות כשהוא שוכב ואם קרא קריאת שמע ולא יוכל לישן מיד אז חוזר וקורא כמה פעמים זה אחר זה עד שישתקע בשינה ושיחיה קריאתו סמוך לשינתו

(הגהות מיימוני פ"ז) ואין מברכין על ק"ש שעל מטתו (הגהות מיימוני פ"ז וב"י בשם תוספות פרק כל הבשר). ואומר יושב בסתר עליון ואומר ה' מה רבו צרי עד לה' הישועה ואומר ברוך ה' ביום ברוך ה' בלילה ברוך ה' בשכבנו ברוך ה' בקומנו ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בד השטן וגו' ה' שומרך וגו' מעתה ועד עולם בידך אפקיד רוחי וגו' יברכך ה' וגו' עד וישם לך שלום ואומר השכיבנו עד סמוך לחתימה: (ב) כשיפשוט חלוקו לא יהפכנו ממטה למעלה שאם כן נמצא גופו ערום אלא יפשטנו דרך ראשו ויכסה עצמו בסדינו מתחת ויכנס במטתו:

סדר לקווי תפלות היומי:

תפלה מז תרט: אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שנזכרה לבטל ולשבר תאות אכילה מאתנו לגמרי ונסתפק במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום ובדקדוק גדול, ולשבע ממנו ותסיר ותגרש ותבטל הרעבון מקרבנו ותעזרנו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטת ואזכרה לדקדק באכילתי מכזית ועד כביצה ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב ותזכני שאמשיך מזונותי ופרנסתי וכל השפעות טובות מארץ ישראל שהוא ארץ הקדושה ארץ החיים, ששם שרש כל ההשפעות וכל הברכות:

תרי: ובכן תעזרני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכרה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שמדתו אמת ואזכרה לדבר דברי אמת תמיד, ולא יצא שום דבר שקר מפיו לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ותשמרני ותצילני, שלא אהיה

חוק נתן ולא יעבור

ח'תת - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שכתוב: "מדבר שקר תרחק" ותזכני ברחמיך הרבים להיות איש אמת בכל הענינים; להתנהג בדרך האמת, ולדבר אמת בלבבי ולא אטה ולא אסור ממרכז נקדת האמת ימין ושמאל:

תריא: מלא רחמים, חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד מידת אמת ויקים מקרא שכתוב: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם" ועל ידי זה נזכה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים, ונזכה להמשיך השפע והברכה משם שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש ופרנסה טובה וכל טוב מאתך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שנצטרך להם, בהתר ובנחת ובכבוד ואל תצריכנו לא לידי מתנת פשר ודם ולא לידי הלואתם:

תריב: אבינו אב הרחמן "ה' אלקים אמת אלקים חיים ומלך עולם" מלא משאלותינו ברחמים וזכנו מהרה לשבר תאות אכילה מקרבנו, כי לפניה נגלה הכל ואתה יודע תעלומות לבבי, וכמה אלפים מניעות ועכובים שיש לי על זה מכמה צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה כלל עשה עמי כחסדך אבי שבשמים, ואל תגמלני במפעלי חנני חנני במתנת חנם, וקדשני בקדשתך העליונה בנדבת חסד וזכני מהרה לשבר תאות אכילה באמת, כרצונך הטוב ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, בלי שום תאות הגוף כלל ואזכה בכח אכילתי בקדשה גדולה להודות ולהלל ולשבח לשמך הגדול והקדוש תמיד, ולדבר דברי אמת תמיד, ולפאר ליוצרי על שם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל־יְדֵי דְבוּרֵי בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה
 לְהִיּוֹת בְּכָלל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים אֲנָשֵׁי מוֹפֵת, הַבוֹרְאִים שָׁמַיִם
 חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה בְּדְבוּרֵיהֶם הָאֲמַתִּיִּים, וְעוֹשִׂים מוֹפְתִים
 גְּדוּלִים אֲמַתִּיִּים בַּשָּׁמַיִם וּבְאָרֶץ וְאֲזוּכָה גַם כֵּן בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל לַעֲשׂוֹת
 מוֹפְתִים אֲמַתִּיִּים בְּעוֹלָם, לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדָנוּתְךָ
 וּמְשִׁלְתְּךָ וְגִדְלְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם וַיִּדְעוּ כָּלֵם כִּי אַתָּה
 לְבַד מְנַהִיג עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וַיִּכִּירוּ עַצְמָם אֶהְבַּתְךָ אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם כַּח לְבַטֵּל וּלְשָׁנוֹת הַטָּבַע בְּתַפְלָתָם,
 וְלַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים גְּדוּלִים בְּעוֹלָם רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ
 כַּפִּי" עָשָׂה עִמִּי מַה שֶׁתְּרַצֶּה בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְסוֹן שֶׁתִּזְכְּנִי לִילֶךְ בְּחֻקֶיךָ
 וְלִשְׁמֹר מִשְׁפָּטֶיךָ וְלַהֲיִיֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תְּרִיג: וְזַכְּנִי לִילֶךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאֶרֶץ הַחַיִּים לְאֶרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה, חֵישׁ קַל מְהֵרָה לְהִתְגַּוֵּלל בְּעַפְרָה וּלְנַשֵּׁק רַגְבוֹתֶיהָ
 וּלְשָׂאב מֵאֲוִירָה הַקְּדוּשׁ וּלְהַסְתוֹפֵף בְּצִלָּהּ חוּם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי,
 וְזַכְּנִי לְבוֹא מְהֵרָה לְשָׁלוֹם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ
 מִכָּל הָאָרְצוֹת, אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּעֲשָׂרָה קְדָשׁוֹת אֶרֶץ הַחַיִּים, "אֶרֶץ
 אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנְתָּ תֹאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר
 ה' אֱלֹקֶיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מֵרְשִׁית הַשָּׁנָה
 וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה":

תְּרִיד: חוּם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְזַכְּנִי לְבוֹא מְהֵרָה לְכָל מַה
 שֶׁבִקְשִׁיתִי מִלְּפָנֶיךָ, לְשִׁבֵר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרִי, וְלִזְכוֹת לְמִדַּת
 אֶמֶת בְּאַמֶּת, וּלְבוֹא לְשָׁלוֹם מְהֵרָה לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֲסָר, וְתִמְשִׁיךְ תָּמִיד לִי וּלְבְנֵי בֵיתִי וּלְכָל חֶבְרַתָּנוּ
 וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרָכָה וּפְרֻנָּסָה טוֹבָה וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְנִזְכָּה שֶׁתַּתְּפָאֵר בָּנוּ בְּכָל

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתב ✧ צמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

הַעוֹלָמוֹת וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתֶּפְאֵר"
וְתִצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִיַּי חַרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת וְאֵל
תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מֵאֲתָנוּ וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
תָּמִיד, וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וְתִצִּילֵנוּ וְתִמְלִטֵנוּ מִכָּל
מִיַּי צָרוֹת וְרָעוֹת וְתָשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב:
"יֵשָׁא ה' פָּנָיו אֵלַיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם פָּנֶיךָ הָאָר בְּעִבְדֶּךָ וְלִמְדָנִי אֶת
חֻקֶּיךָ הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבֹדֶךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ אֱלֹקִים יְחַנְּנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה" וְקִים לָנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֹכְלֹתֶם
אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ, וְהִלְלֹתֶם אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֵיכֶם, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם וַיִּדְעֹתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאָנִי
ה' אֱלֹקֵיכֶם וַאֲיִן עוֹד, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת
הַשִּׁיבֵנוּ, הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה" אָמֵן וְאָמֵן: